

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 12.07.1971, sp. zn. 6 Tz 21/71, ECLI:CZ:NS:1971:6.TZ.21.1971.1

Číslo: 29/1972

Právní věta: Podmínkou propadnutí věci je, že věc náleží pachateli (§ 55 odst. 2 tr. zák.). Tato podmínka musí být splněna v době vyhlášení rozsudku. Převedl-li pachatel věc uvedenou v § 55 odst. 1 tr. zák. platně na jinou osobu, nelze takovou věc prohlásit za propadlou u tohoto pachatele. V takovém případě přichází v úvahu jen zabránění této věci podle § 73 tr. zák. u této jiné osoby, jsou-li splněny podmínky pro jeho vyslovení. Je-li převedení věci uvedené v § 55 odst. 1 písm. a) nebo b) tr. zák. na jinou osobu součástí trestného činu, pro který byl pachatel odsouzen, lze též uvažovat podle § 55 odst. 1 písm. c) tr. zák. o propadnutí toho, co pachatel za věc získal.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 12.07.1971

Spisová značka: 6 Tz 21/71

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest, Trest propadnutí věci, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 55 odst. 1 písm. a)
§ 239 odst. 1 150/1969 Sb. § 2 písm. d)
§ 55 odst. 1 písm. b)
§ 55 odst. 1 písm. c)
§ 55 odst. 2 141/1961 Sb. § 42
§ 79

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 29/1972 sb. rozh.

Podmínkou propadnutí věci je, že věc náleží pachateli (§ 55 odst. 2 tr. zák.). Tato podmínka musí být splněna v době vyhlášení rozsudku. Převedl-li pachatel věc uvedenou v § 55 odst. 1 tr. zák. platně na jinou osobu, nelze takovou věc prohlásit za propadlou u tohoto pachatele. V takovém případě přichází v úvahu jen zabránění této věci podle § 73 tr. zák. u této jiné osoby, jsou-li splněny podmínky pro jeho vyslovení.

Je-li převedení věci uvedené v § 55 odst. 1 písm. a) nebo b) tr. zák. na jinou osobu součástí trestného činu, pro který byl pachatel odsouzen, lze též uvažovat podle § 55 odst. 1 písm. c) tr. zák. o

propadnutí toho, co pachatel za věc získal.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 12. 7. 1971 sp. zn. [6 Tz 21/71.](#))

Rozsudkem okresního soudu v Kroměříži ze dne 24. srpna 1970 sp. zn. 1 Ta 149/70 byli obvinění J. D. a A. D. uznáni vinnými přečinem proti zájmům socialistického hospodářství podle § 2 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. o přečinech, protože po vzájemné dohodě zakoupil obviněný J. D. dne 9. dubna 1970 v Bratislavě 6 kusů košil a halenek za částku 900 Kčs a pak v Kroměříži toto zboží se ziskem oba prodávali různým zájemcům.

Za to byli podle § 2 zákona č. 150/1969 Sb. odsouzeni každý k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců podmíněně na zkušební dobu 3 roky a podle § 55 odst. 1 písm. b) tr. zák. bylo rozhodnuto, že 6 pánských košil a 1 dámská halenka propadá ve prospěch státu.

Proti výroku o propadnutí věci v napadeném rozsudku podal ve prospěch obviněných generální prokurátor stížnost pro porušení zákona. Vytýká v ní, že nemohly být prohlášeny za propadlé věci, které od obviněných zakoupili J. N. a B. N.; prvá zakoupila halenku, druhý pak pánskou košili modré barvy. Protože obvinění nebyli již vlastníky těchto věcí, je napadený výrok, pokud se též jich týká, v rozporu s ustanovením § 55 odst. 2 tr. zák.

Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že napadeným rozsudkem byl výrokem o propadnutí šesti pánských košil a jedné halenky porušen zákon v ustanovení § 55 odst. 1 písm. b) tr. zák., tento výrok zrušil a sám rozhodl tak, že podle § 55 odst. 1 písm. b) tr. zák. prohlásil za propadlé tři pánské košile modré barvy a dvě pánské košile vínově červené barvy.

Z odůvodnění:

Výrok o vině byl učiněn na podkladě úplného dokazování; jemu odpovídající skutková zjištění i právní posouzení žalovaného skutku. V podrobnostech proto lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku. Totéž platí i o výroku o uloženém trestu oběma obviněným.

Vadný je výrok o trestu propadnutí věci v tom rozsahu, jak okresní soud vyslovil; to jest, pokud za propadlé prohlásil též věci, které zakoupili J. N. a B. N.

B. N. k žádosti orgánů SNB modrou košili zakoupenou od obviněných vydal orgánu konajícímu objasňování; J. N. vydání halenky odepřela a ta jí jako věc důležitá pro trestní řízení odňata nebyla. Bylo tedy mimo pochybnosti, že věci, které J. N. a B. N. zakoupili, nebyly ve vlastnictví obviněných. Pokud jde o pánskou košili modré barvy, kterou jako věc důležitou pro trestní řízení vydal dobrovolně B. N., mělo být o ní rozhodnuto podle § 80 tr. ř., pokud by nepřicházelo v úvahu její zabránění (§ 73 tr. zák.). Takový návrh učiněn nebyl. B. N. pak nebyl v tomto řízení ani jako zúčastněná osoba (§ 42 tr. ř.). Totéž platí o J. N., která halenku zakoupenou od obviněných nevydala, a ta do skončení řízení jí nebyla ani odňata (§ 79 tr. ř.) jako věc důležitá pro trestní řízení; ani ona nebyla zúčastněnou osobou v řízení, neboť v něm nebyl podán návrh na zabránění věci, o němž ohledně zúčastněné osoby může být rozhodnuto jen na návrh prokurátora (§ 239 odst. 1 tr. ř.). Bez takového postupu se rozhodnutí soudu ohledně obviněných nemůže dotýkat práv jiných osob, jak se výrokem o trestu propadnutí věci stalo.

Bylo proto třeba vyslovit, že výrokem napadeného rozsudku o trestu propadnutí věci podle § 55 odst. 1 písm. b) tr. zák. byl porušen zákon v posléze uvedeném ustanovení v neprospěch obviněných, protože v jeho důsledku byli majetkově poškozeni. Proto bylo třeba tento výrok zrušit a současně zrušit i rozhodnutí navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Výrok o trestu propadnutí věci podle § 55 odst. 1 písm. b) tr. zák. byl pak znovu vysloven (§ 271

odst. 1 tr. ř.) pouze ohledně věcí, které byly obviněným odňaty.